

revisoren have slaaet ind paa i denne Sommer.

Her i København er det saaledes, at vi næsten ikke kunne trække Vejret, næsten ikke bevæge os paa Gaden for Militær. Vi kendte det ikke i Højres Dage, men den ærede Krigsminister forsømmer ikke en Lejlighed til at føre sine Kanoner ind igennem de snævre Gader i København, han tror at gøre Militæret populært, derved, det er jo hans Bestræbelse. Vi anerkende adskilligt af, hvad han har gjort for at gøre Militæret populært, han forsøgte at indføre flere heldige Foranstaltninger. Jeg skal gaa saa vidt at erkende, at den Foranstaltning at forbyde Snapseuds-kænkeningen blandt unge værnepligtige, er der intet væsentligt at indvende imod, skønt den kommer en Smule paa tværs af Justitsministerens Opfattelse af denne ædle Drik. Jeg kunde blot ønske, at Krigsministeren var konsekvent, men det synes jeg ikke, han er, naar han samtidig med, at han forbyder de unge Værnepligtige at drikke Brændevin, i Lejren ved Borris selv skænker Punch til Underofficererne. En saadan Reform derimod som at føre Militær „en masse“ evig og altid gennem Gaderne, gør ham ikke populær. Ganske vist holder det københavnske Publikum nok af, hvad man med et populært Udtryk kalder Messingsuppe, men Københavnerne vide nok, at Messingsuppe mætter ingen sulten Mave, og jo mere Messingsuppe, der laves i København, desto mere tæres der paa vor Pengepung. Forleden Dag var det nær hændet, at en lille Dreng havde mistet Livet; han kom ind under en af Ministerens Kanoner og blev kørt over, og det var en Guds Lykke, at han slap fra det med Livet. Det er heller ikke rart for Forretningsmænd at skulle forstyrres med det Spektakel, som Militæret leverer. Der arbejdes jo i København, naturligvis er der ogsaa Dagdrivere, som ingen Ting bestille; men der er ogsaa Folk, for hvem hvert Minut er kostbart, og som ikke ville forstyrres i deres alvorlige og strenge Arbejde. — Jeg skal gøre opmærksom paa, at der kunde gennemføres en nem lille Reform ved de militære Skydebaner paa Amager Fælled. Det er saaledes, at Folk kunne leje Jagtretten derude mod at betale 20 Kr. om Aaret; der hejses saa Kugler der ude til Advarsel, naar Artilleriet skyder. Men faktisk hænge disse Kugler der evig og altid, Dag og Nat, baade For- og Efteraar, saa de tjene ikke til Advarsel. Forleden Dag kom der en Mand ind til mig og oplyste, at han, da han

gik derude og jagede, hørte en Kugle pibe lige forbi sig om Ørerne; saa at han maatte kaste sig ned og krybe afsted for at slippe derfra. Jeg tror, at den lille Reform, at disse Kugler ude paa Skydebanerne blive hejsede op og ned i rette Tid var let at praktisere. Men det er kun Smaating, faktisk er det, at Krigsministeren ikke gør Hæren populær her i København derved, at han evig og altid fører den gennem vore Gader. Der er ogsaa mange andre Foranstaltninger, som maa vække den allerstørste Misfornøjelse. Jeg hørte med stor Forbavselse forleden Dag min ærede Partifælle og Ordfører, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds. (K. M. Klausen) fortælle om Krudttaarnene. Jeg har i disse Dage søgt at skaffe mig nærmere Underretning derom, bl. a. ved at tage ud paa Stedet, og har da erfaret, at foruden de tre Kasematter med diverse Krudtmagasiner, som opførtes i Fjor, og som Konferensraad Heide har givet for de første af de Arealer, han har faaet ude paa Amager, har man begyndt at opføre 3 ny Kasematter. Det er en fuldstændig Montering af Fæstningen, som er i fuld Gang. Disse Kasematter strække sig nu over hele Strækningen nede fra Avedøre Strand langs Vestfronten, og de ere endogsaa indrettede saaledes, at man ikke alene indretter dem til at opbevare Krudt, men man indretter ogsaa Køjepladser, saa det er fuldstændige Soldaterkasematter, man indretter i Fæstningen. Jeg vil gerne bede den ærede Krigsminister at give mig nærmere Oplysninger derom. Der er sagt: Tavshed, medens Retten, d. v. s. Forsvarskommissionen, sidder, og det er ganske vist i Tavshed og Stilhed, at alt dette foregaar, men det er et stille tavst Arbejde, der foregaar, som i Virkeligheden — jeg kan ikke se andet — hviler paa den Forudsætning, at Fæstningen vil blive anerkendt, og som i Virkeligheden er en Foregriben af Kommissionens Arbejde, idet det er en Montering og Udvikling af Fæstningen, der er i fuld Gang. Ved saadanne Foranstaltninger og ved meget andet bidrager Militærvæsenet til stadig at holde Befolkningens Uvillie og Misfornøjelse med Militærvæsenet levende. Denne Sommer har ogsaa været rig paa Retstildragelser, der bidrage til at holde denne Misfornøjelse levende. Jeg maa maaske i denne Forbindelse nævne, at det Tilsagn, som den ærede Krigsminister forleden Dag gav, om, at Mislighederne ved Kantonnementsøvelserne ville blive undersøgte, næppe vil dæmpe Misfornøjelsen.